

Svendborg Amts Socialdemokrat

Mandag d. 3. august 1903

Fattiggaarden som Alderdomshjem

En Kone transporteres gennem Svendborgs Gader til Fattiggaarden bunden med Reb til en aaben Sygevogn. Hendes Forbrydelse bestaar i, at hun er fattig gammel og affædig. Hun møder sin Datter og Datterdatter, der ved dette oprørende Syn grædende flygter til deres Hjem. Der skete i Lørdags i Svendborg noget, som vil vække Forbavselse og Harme mellem alle rettænkende Mennesker over det ganske Land.

En gammel alderdomsunderstøttet Kone førtes bastet og bundet gennem Byens Gader til Fattiggaarden. Den gamle Kone, der er Tale om, hedder Anne Marie Larsen og er Enke efter Skibstømrer Larsen, hun er nogle og halvfjerds Aar og ude af Stand til at gaa eller flytte sig fra en Stol til en anden hun er fuldstændig aandsfrisk, men noget urimelig paa Grund af sin Svaghed.

Indtil for ca. 14 Dage siden var hun i Huset hos en Datter, der boer i Ørkildsgade og ernærer sig ved Skrædersyning. Hende betalte Svendborg Byraad 160 Kr. om Aaret for at have Moderen hos sig. Selvfølgelig var den gamle Moder der skulde bæres fra Sengen til Stolen og tilbage igen i Sengen, Datteren til megen Besvær, Ulejlighed, og Bekostning. Hun henvendte sig derfor til Alderdomsunderstøttelsesudvalget, hvis Formand Hr. Tobaksfabrikant Halberg er, og bad om at faa 100 kr. mere om Aaret. Hendes rimelige Forlangende blev imidlertid afslaaet hvorfor hun meddelte Udvalget, at saa kunde hun ikke have Moderen hos sig.

Alderdomsunderstøttelsesudvalget tingede saa den gamle Kone i Kost og Pleje hos Skomager Jespersens Enke i Møllergade. Her skulde der betales 300 Kr. om Aaret. Altsaa 40 kr. mere end Datteren havde anmodet om at faa for at have Moderen hos sig.

Imidlertid syntes den gamle Kone, der som sagt er noget urimelig, ikke om at være hos Madam Petersen, men meddelte Udvalget, at hun hellere vilde paa Fattiggaarden, naar ikke andet kunde være, end blive i den Pleje, hvor hun var.

Hr. Halberg, der saa mange Gange i Byraadet har fortalt om sit humane Sindelag og sin store Omsorg for de gamle, der er betroede til hans Omsorg, lod sig ikke dette sige to Gange, Udvalget beordrede den alderdomsunderstøttede gamle Kone indlagt paa Fattiggaarden. Og i Lørdags gik saa Flytningen for sig.

Nu vilde vel humanttænkende Mennesker antage, at Alderdomsunderstøttelsesudvalget lod Konen hente ud paa Fattiggaarden i en Droske. Nej, naar man lader Daleren springe - giver 300 Kr. naar der forlanges 260 kr.- - saa maa der spares paa Skillingen og derfor mødte der to mandlige Fattiglemmer fra Gaarden, de havde en lille trehjulet Sygevogn med og paa den læssede de den gamle Kone, og saa bandt de hende til Vognen med et Reb, der Surredes flere Gange rundt om hende og vognen. Saa begyndte Kørslen... Da var klokken ca. 11 om Formiddagen, hele Torvet og alle Gaderne var fulde af det torvebesøgende Publikum, der med Harme og Forbavselse var Vidne til denne Transport.

Der sad den gamle Kone. Et Reb var bundet flere Gange over hendes Bryst og om bag i Vognen. Hun havde et Sjal om Lænderne og Knæene, en Nattrøje gjorde Tjeneste som Ydertrøje, og baade Nattrøjen og Chemisen stod aabne fra Halsen og ned paa Brystet, saa Blæsten strøg ind paa hendes blottede Legeme ...

Da de to Fattiglemmer med den til Vognen bastede og bundne Kone var ud for Jærnbanestationen, kom hendes Datter og Datterdatter gaende imod dem. De havde gjort deres Torveindkøb og var nu paa Vejen hjemad. Den yngste Datterdatteren standsede pludselig med Udbrudet "Gud, det er jo Bedstemoder!".

Hendes moder stod som fastnaglet til Stenbroen, ikke et Ord kunde hun faa over sine Læber: da med et gik det op for hende, at det var hendes alderdomssvage gamle Moder Byraadet lod transportere til Fattiggaarden paa denne opsigtsvækkende Maade, og under hulkende Graad mere løb end gik hun og Datteren til deres Hjem...